

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 875/2019
05.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиле АА из ... чији је пуномоћник Срђан Алексић, адвокат из ... против туженог ББ ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3300/2018 од 21.11.2018. године, на седници одржаној 05.06.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3300/2018 од 21.11.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3300/2018 од 21.11.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2833/18 од 10.04.2018. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужили, заједно са туженим ВВ на име разлике између исплаћене и припадајуће накнаде зараде за рад у сменама исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом почев од дана доспелости сваког износа па до коначне исплате, све ближе означено у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужили заједно са туженим ВВ накнади трошкове поступка у износу од 53.500,00 динара, као и да јој накнади трошкове поступка у износу од 7.500,00 динара са законском затезном каматом почев од дана када су наступили услови за извршење па до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиле да јој се увећа износ трошкова парничног поступка за 20% на име ПДВ-а.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3300/2018 од 21.11.2018. године, ставом првим изреке, укинута је првостепена пресуда. Ставом другим изреке, није дозвољено проширење тужбе тужиле на туженог ББ из Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова првостепеног поступка. Ставом четвртим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Предложила је да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. став 1. ЗПП, због потребе уједначавања судске праксе.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...55/14) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2).

По оцени Врховног касационог суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП нису испуњени, јер позивање тужиоца на изузетну дозвољеност ревизије, из разлога што суд није дозволио субјективно преиначење, односно проширење тужбе на новоосновано ББ, не значи да се ради о погрешној примени материјалног права, већ о примени материјално-процесног права из члана 205. ЗПП, којим је регулисан правни институт субјективног преиначења тужбе, из којих разлога се посебна ревизија не може изјавити с позивом на члан 404. став 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде (став 2).

Тужба у овом спору ради исплате накнаде разлике у заради поднета је дана 23.02.2015. године.

Како се ревизијом побија правилност другостепеног решења којим није дозвољено субјективно преиначење тужбе у односу на ББ, ревизија тужиоца није дозвољена имајући у виду да се таквим решењем правноснажно не окончава парнични поступак.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић